

Sygn. akt IV U 1504/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Płaczek

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2013 r. w Tarnowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania S. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 1 sierpnia 2013 r., nr (...) - (...)

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

postanawia:

odrzucić odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 sierpnia 2013 r., nr (...) - (...), ZUS Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), odmówił S. O. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ lekarz orzecznik ZUS w opinii lekarskiej z dnia 2 lipca 2013 r. stwierdził, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

Decyzja powyższa została zaskarżona przez S. O. odwołaniem.

W odpowiedzi na odwołanie (...) Oddział w T. wniósł o jego odrzucenie na zasadzie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c.

Organ rentowy wskazał, że przedmiotowa decyzja wydana została na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 2 lipca 2013 r., od którego ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS w przewidzianym terminie, pomimo stosownego pouczenia w tym zakresie.

Podkreślił, że we wniesionym odwołaniu ubezpieczony nie wskazał nowych okoliczności dotyczących niezdolności do pracy powstałych po dniu wydania orzeczenia przez lekarza orzecznika.

Nadmienił również, że z treści odwołania nie można wyprowadzić wniosku, iż odwołująca wnosi o przywrócenie terminu na dokonanie tej czynności.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie od decyzji (...) Oddział w T. z dnia 1 sierpnia 2013 r., nr (...), podlega odrzuceniu na podstawie art. 477⁽⁽⁹⁾⁾ § 3⁽⁽¹⁾⁾ k.p.c.

Stosownie do treści art. 477⁹ § 3¹ k.p.c., sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Z kolei zgodnie z art. 477⁹ § 3² k.p.c., w przypadkach, o których mowa w § 3¹, postanowienie sądu może zapaść na posiedzeniu niejawnym.

W niniejszej sprawie, w opinii lekarskiej z dnia 2 lipca 2013 r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że wnioskodawca nie jest osobą niezdolną do pracy. Orzeczenie to, które zostało doręczone ubezpieczonemu w dniu badania, tj. 2 lipca 2013 r. (k. 299 akt ZUS), zawiera pouczenie w przedmiocie przysługującego S. O. prawa do wniesienia sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

Wnioskodawca nie wystąpił ze sprzeciwem do komisji lekarskiej ZUS, zatem termin do jego wniesienia upłynął bezskutecznie w dniu 16 lipca 2013 r.

Należało również zgodzić się z tezą organu rentowego podniesioną w odpowiedzi na odwołanie, iż odwołujący nie wskazał żadnych nowych okoliczności dotyczących niezdolności do pracy powstałych po dniu wydania orzeczenia przez lekarza orzecznika ZUS, które miałyby wpływ na zmianę orzeczenia oraz ponowne rozpoznanie sprawy na podstawie art. 477⁹ § 2¹ k.p.c.

Tym samym spełnione zostały przesłanki z art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. obligujące Sąd do odrzucenia odwołania.